

BukoVINKY

Číslo 7 - 2017/2018

Milí čitatelia,

konečne je tu jún, na jednej strane mesiac naplnený usilovnou prácou smerujúcou k pekným vysvedčeniam a na strane druhej mesiac plný prázdninových plánov.

Školský rok sa pomaly končí a nastal čas hodnotenia. Finišujeme v učení, uzatvárajú sa rôzne súťaže, olympiády a podobne. Najdôležitejšie je dobehnúť zameškané a snažiť sa, aby výsledky boli čo najlepšie. Držíme palce všetkým spolužiakom, pri ich snažení sa, aby vysvedčenia boli čo najlepšie.

Redakčná rada zhodnotila svoju aktivitu a predkladá svojim čitateľom toto číslo školského časopisu naplnené poslednými „infoškami“ a správičkami z našej školičky.

Redakčná rada pracovala veľmi usilovne a snažila sa, aby pre svojich čitateľov pripravovala časopis plný zaujímavého čítania. Či sa jej to podarilo, to už záleží na čitateľoch a na ich hodnotení.

Želáme všetkým krásne prázdniny, veľa pekných chvíľ počas prázdninového oddychu, veľa krásnych zážitkov, príhod, udalostí, veľa slnka, vody, cestovania, stretnutí s priateľmi súčasnými aj budúcimi. Zabudnite na školu a dobre si oddýchnite! To isté želá redakčná rada aj pani učiteľkám a pánom učiteľom.

Tak hurá do učenia a potom do oddychovania a popri tom hurá do čítania!

Vaše BukoVINKY

Ja a moje záľuby

Rozprávanie pripravila Tereza Repová

Každý šport je drina a tanec tiež

Tancujem už veľmi dlho. Najskôr folklór, ale ten ma až tak nebavil. Dozvedela som sa, že v Dúbravke tancujú dievčatá disco a hip-hop. Tak som to šla skúsiť. Ale je to drina. Toľké hodiny tréningov, toľké súťaže a odmakané víkendy.

Aj minulú nedeľu a aj v piatok, som bola na súťaži v Hant aréne v Bratislave. Zúčastnila som sa Majstrovstiev SR v street dance show štýle. Najprv som sa obliekla do kostýmu a skúšali sme si formáciu. Naše vystúpenie sa volalo Hotel. Boli sme roztancovaní poslíčkovia. Potom sme už čakali, kedy pôjdeme. Bolo tam veľa klubov a čakanie bolo nekonečné. Vystúpenie bol pre mňa veľký stres, lebo som sa bála, že niečo zabudnem, a že to dievčatám pokazím. Ale keď som začala tancovať, predstavila som si, že jednoducho len tancujem na tanečnej pred trénerkou, a hneď bol môj stres preč. Keď sme dotancovali, šla som za mamičkou a dala som si nanuk. Bol výborný. Na chvíľu som si vydýchla. Až dokým sme nešli tancovať zas, lebo porota chcela všetky formácie vidieť ešte raz – zhora. To som si už viac užila. Lenže potom prišiel ešte väčší stres, a to bolo vyhodnocovanie. Formácii bolo 6. Medaily len tri. Keď vyhlásili, že už len tri miesta, tak sme už vedeli, že bez medaily neodídeme. Ani neviem ako, zrazu sme zistili, že sme prvé. Zlaté. Bol to naozaj super pocit. Aj som plakala, veď slzy šťastia nesmú chýbať. Na druhý deň nám naša trénerka priniesla na tréning tortu a šampanské. Tiež sa veľmi tešila. Na to nikdy nezabudnem!

Dostať zlatú medailu, to nie je len tak! Mala som naozaj veľmi dobrý pocit. Už sa teším ako si to zopakujeme na Majstrovstvách sveta. To pôjdeme s klubom do zahraničia. Určite aj o tom potom niečo napíšem.

Súťaž mladých záchranárov civilnej ochrany

V krátkosti o súťaži

Súťaž je určená pre 2. stupeň základných škôl. Je to súťaž družstiev. V každom družstve sú dvaja chlapci a dve dievčatá. Každý tím si zvolí kapitána. Súťaží sa v šiestich disciplínach: testy, civilná ochrana, topografia, zdravotnícka príprava, protipožiarna ochrana a strelba zo vzduchovky.

Z tohto ročníka

Tento rok sa okresné kolo nášho okresu konalo – podobne ako minulý rok – v Petržalke, na škole Holíčska 50. Z našej školy sa zúčastnili dve družstvá zo 7.A. Išli sme autobusom spolu s pani učiteľkou Ludhovou. Zobrali sme si so sebou tzv. 7P: pitie, papanie, peniaze, preukaz poistenca, pero, plynovú masku a papiere, z ktorých sme sa na súťaž učili. Šťastne sme sa autobusom dopravili na školu a tak ako minulý rok sme si veci odložili pri tenisových kurtoch. Potom sme sa šli podpísať a kapitáni družstiev si vylosovali poradové číslo. Vylosovala som si číslo devätnásť. Takže sme šli poslední a mali sme asi tri hodiny na oddych, rozcvičku, občerstvenie a v neposlednom rade aj učenie sa testov. Tieto tri hodiny, aj napriek tomu, že mi strašne rýchlo ubehli, boli strávené veľmi efektívne, a čas na prípravu sme plne využili. Postavili sme sa na štart a podľa pokynu rozhodcu vyštartovali. Ako prvá bola vzduchovka, trafili sme dva z dvanástich terčov a získali štyri z dvadsiatich štyroch bodov. Utekali sme na topografiu, kde sa súťažilo v štyroch poddisciplínach, a to: odhad vzdialenosti, určovanie azimutu, zisťovanie svetových strán v teréne a mierka mapy. Za každú bolo desať bodov a keďže sme všetky splnili, získali sme plný počet a to štyridsať bodov. Nastal šprint na civilnú ochranu (CO), kde sme si podľa pokynov nasadili masky, otestovali tesnosť a prebehli zamoreným územím. Neskôr napísali zoznam vecí vhodných do evakuačnej batožiny, rozpoznavali varovné signály a demonštrovali prostriedky improvizovanej ochrany tela. Získali sme plný počet bodov a to dvestoosemdesiatjeden. Upaľovali sme na zdravotnícku prípravu. Jeden šiel telefonovať na linku stodvanásť a zvyšní traja ošetrovali. Získali sme plný počet bodov a to päťdesiatpäť bodov. Šli sme písať testy, na ktorých sme sa našťastie nepomýlili a získali stošesťdesiat bodov. A keďže boli obidve džberovky pokazené, nehasilo sa, a každé družstvo získalo dvadsaťpäť bodov. Stratili sme len dvadsať bodov na vzduchovke a tak sme celkovo nazbierali 565/585 bodov. Na 1. miesto to stačilo... :-)

Krajské kolo dopadlo podobne, až na:

- zdravotnícku prípravu (mínus 1 bod nesprávna lokalizácia pri telefonovaní)
- topografiu (mínus 10 bodov odhad vzdialenosti; skutočná vzdialenosť bola 57m, tolerancia 5m, a povedali sme 50m)
- strelbu zo vzduchovky (trafili sme šesť terčov a získali 12 bodov)

Takže s poradovým číslom 3 a celkovým počtom bodov 562 to vystačilo na 5. miesto.

Je to super súťaž a spoločne sme sa zhodli, že o rok sa ide pre prvé miesto aj v krajskom kole!

Pripravila: Katuška Gersová, redakčná rada

Rozhovor so super zubárkou MUDr. Iva Cikraiová – interview Eriky Moravčíkovej

1, *Baví vás toto povolanie?*

Aj áno, aj nie. Podľa obtiažnosti práce.

2, *Čo vás priviedlo k tomuto povolaniu?
so životom.*

Náhle vnuknutie sa rozhodnúť, čo ďalej

3, *Aká práca so zubami Vás najviac vyčerpáva?
a namáhavé.*

Trhanie zubou je dosť náročné

4, *Čo máte najradšej na vašej práci?
bolesť a vyčarím úsmev.*

Vďačnosť pacientov, keď im odoberiem

5, *Vedeli by ste si predstaviť robiť niečo iné?*

Určite áno, ale už by som nemenila.

6, *Báli ste sa ako dieťa zubára?*

Nie, lebo moja mama bola zubárkou.

7, *Bolo pre vás toto štúdium ťažké?*

Veľmi ťažké a náročné, ale zvládla som to.

8, *Od ktorého roku ste sa stali zubárkou?*

Približne 1989 po dokončení všetkých škôl.

9, *Kedy ste si otvorili svoju vlastnú ambulanciu?*

V roku 1997 sa mi to podarilo.

10, *Čo by ste chceli zmeniť na tejto práci?
sa ľudia nebáli, veď nehryziem... hihh*

Moje zastarané zaužívané spôsoby a aby

Kolárovo

V pondelok sme sa vybrali na výlet do Kolárova. Pozreli sme si podnik General Plastic, ktorý spracováva plastové PET fľaše a aj vodný mlyn.

Najprv sa PET fľaše roztriedia na modré, zelené, priesvitné, farebné a zvyšok (nepriehľadné najmä od energy drinkov). Následne sa umyjú a podrvia na PET vločky. Potom sa za špeciálnych podmienok fúka do vločiek aby sa odstránili etikety. Z PET vločiek sa potom vyrábajú predlisky, fólia a uzávery.

predlisky

uzávery

fólia

Po zaujímavej exkurzii sme sa šli pozrieť na mlyn. Unikátna pamiatka, jediný plávajúci mlyn na Slovensku. Je na mŕtvom koryte Dunaja a je to bohužiaľ len napodobenina. Pozreli sme sa ako sa v podobných kedysi mlela múka (je to dosť zložitý).

Tento dlhý výlet naozaj stál za to a dozvedeli sme sa veľa nových vecí.

Pripravila: Katuška Gersová, redakčná rada

Správičky zo školičky

Ocenenie našej práce

Dňa 3. mája sa naša škola na zúčastnila 12.medzinárodnej konferencie pod názvom **Školské knižnice ako informačné a kultúrne centrá škôl.** V rámci programu konferencie sa uskutočnilo vyhodnotenie 13.ročníka celoslovenského projektu Najzaujímavejšie podujatie školskej knižnice, ktorého sa zúčastnila aj naša škola.

Do projektu sa zapojilo skoro 300 škôl z celého Slovenska a naša škola patrila medzi šesť víťazných slovenských základných škôl. Pani riaditeľka Renáta Balogová a školská knihovníčka Soňa Škulová prevzali ako odmenu za umiestnenie sa z rúk zástupcu sekcie regionálneho školstva Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Ondreja Divinského šek v hodnote 200 eur na nákup kníh do školskej knižnice podľa vlastného výberu.

Zástupca ministerstva ocenil tvorivý prístup víťazných knižníc k podpore čítania, originalitu ich podujatí a inšpiratívny prínos pre ostatných. Celá konferencia bola mimoriadne zaujímavá, podnetná a tvorivá, niesla sa v príjemnej atmosfére výmeny zaujímavých skúseností. Poskytla našej knižnici množstvo podnetov, ktoré určite využijeme v našej budúcej tvorivej práci s knihou a čítaním.

Ved' ten, kto nečíta, ten ani ako keby nebol! A my čítame – s chuťou a radi.

Rozhovor s Nikoletou Griezlovou-Krajčírovou

Interview Eriky Moravčíkovej

1. **Koľko rokov už DFS Grbarčieta funguje ?**
DFS Grbarčieta už funguje 30 rokov.
2. **Kde bol súbor založený?**
Súbor vznikol na kopci Grba ako tanček pre babičky a dedkov.
3. **Boli ste reprezentovať aj v zahraničí?**
Áno boli sme napríklad: v Bulharsku, Taliansku, Chorvátsku...
4. **Od ktorého roku deti môžu navštevovať súbor?**
Od 4 rokov.
5. **Koľko je v súbore členov?**
V súbore je 40 členov.
6. **Aké úspechy súbor už zažil?**
Založenie súboru a jeho doposiaľ 30-ročná existencia a množstvo reprezentácií na rôznych domácich aj zahraničných podiach.
7. **Čo Grbarčieta ešte čaká?**
Všetko je vo hviezdach...
8. **Z akých oblastí Chorvátska tancujete a spievate?**
Tancujeme z rôznych oblastí ako je Slavonija, Dalmácia, Podravina, Chorvátske Záhorie.
9. **Aký bol váš posledný úspech?**
Bol to Viva Talent Festival v Košiciach na tomto festivale Grbarčieta získali zlaté miesto vo svojej kategórii.

VIVA TALENT FESTIVAL

(Košice)

Náš súbor DFS Grbarčieta sa zúčastnil od 23.3. – 26.3.2018 Medzinárodného multizánrového festivalu detskej a mládežníckej tvorivosti v Košiciach. Cestovali sme vlakom, cesta bola únavná, ale aj zábavná. Hrali sme karty, pozerali sme smešné videá, smiali sa na starých fotkách... Z vlaku sme vystúpili plní energie a elánu a tešili sa, v akom hoteli budeme ubytovaní.

Dorazili sme k hotelu, ktorý bol na úrovni, rozdelili si izby, odniesli batožinu a išli na večeru do pizzerie [South 31](#). Po večeri, ktorá bola výborná, sme dostali pokyny na sobotu a išli sa vybalit'. Ja som bola na izbe s mojou BFF Eliškou na piatom poschodí. Ostatní boli na druhom a treťom poschodí.

V sobotu hneď po raňajkách sme sa presunuli do centra voľného času. Tam sa konala súťaž a zažiarili sme ako hviezdy na oblohe.

Porotu tvorilo osem profesionálnych umelcov, ktorí boli veľmi prísni a nekompromisní. Robili sme všetko preto, aby sa podal čo najlepší výkon. Na súťaži sa zúčastnili dokopy štyri krajiny: Ukrajina, Slovensko, Chorvátsko a Česko.

Súperov bolo teda dost':

1. DFS Grbarčieta (Bratislava)
2. DFS Jánošíček (Svit)
3. DFS Ostravička (Česko)
4. Tanečné oddelenie Konja (Košice)
5. Súbor Lotos (Košice)
6. Tanečná Skupina Štýl (Svit)
7. Základná Umelecká Škola No Limits (Revúca)
8. Tanečné štúdio ARTDanse (Tatranská Lomnica)

V nedeľu doobeda sme spoznávali mesto Košice, videli rôzne pamiatky a popri tom sme si kúpili magnetky, aby sme si pripomenuli aj doma ako dobre bolo v Košiciach so súborom. Navštívili sme aj Katedrálu sv. Alžbety, ktorá nám zobrazovala gotické umenie. Po obede nás čakal Galaprogram v Historickej Radnici, kde vyhlasovali výsledky. Vystupovali sme na záver, ako zlatý klinec programu.

V našej kategórii sme si vybojovali **ZLATÉ MIESTO**, čiže sme boli prví. Získali sme na krk medailu a krásny pohár, a naša vedúca získala **ocenenie za profesionálne vedenie súboru**.

Po tejto úžasnej správe sme naše víťazstvo oslávili rôznymi pesničkami ešte na pódiu, kde sme všetci výskali od radosti a tešili sa z nášho úspechu.

Bolo nám síce trošku smutno, že sme museli odísť domov, ale zase na druhej strane sa všetci tešili pochváliť sa rodičom, akí sme boli úspešní a ukázať medailu.

Ja som veľmi rada, že som sa mohla zúčastniť tejto krásnej súťaže a reprezentácie s **DFS Grbarčieta**.

A ďakujem aj našej Nike, vedúcej súboru, že ma zobrala na túto súťaž. Som jej zato nesmierne vďačná.

Pripravila: Erika Moravčíková, 7.B

Pracovné sústredenie–Modra Dubová

GRBARČIETA

Na sústredenie, ktoré trvá 4 dni sme sa veľmi tešili, nielen ja ale aj celý súbor. Tam si vždy oddýchame od každodenného učenia a povinností.

Keď sme konečne došli na našu starú, dobrú Fúgelku, tak sme sa všetci veľmi potešili.

Tu sa dá aj v klúde relaxovať, je tu tichučko, počuť iba spev rôznych vtáčikov na stromoch. A večer tam behajú zase srnky a sovy...

Neboli sme tam prvýkrát, takže pán a pani domáci nás už poznajú a veľmi sa vždy na nás tešia.

Bolo tam fakt mega dobre.

Tety nám vždy poobede pripravili nejaký program, väčšinou hráme futbal, menší sa zase hrajú na preliezkach alebo skáču na trampolíne.

A keď nám skončil oddych, tak sme išli makat'. Je to síce drina, lebo cvičíme celé dni s prestávkami a oddychom – ten musí byť vždy, ale veľa sa tam naučíme a to čo už vieme, tak sa v tom zdokonalíme.

Väčšie dievčatá aj mi strední niektorí sme pomáhali cvičiť malé deti, ktoré boli po prvýkrát niekde preč z domu a dohromady nič nevedeli, sa to všetko len učili. Nie je to vôbec jednoduché vysvetliť malému dieťaťu, ktorá je pravá a ľavá noha – a to chodí do prvej triedy...

No a na záver si vždy urobíme ukážky zo všetkého, čo sme nacvičili, a tety aj ostatní sa čudujú, že kedy sme to zvládli! Proste sme to zvládli.

Keď už je posledný deň a mi sa musíme pobaliť, vtedy nám je smutno, že to už končí a začínajú sa zasa školské povinnosti. No čo už, život je raz taký, musíme ho brať tak, ako ide a vydržať

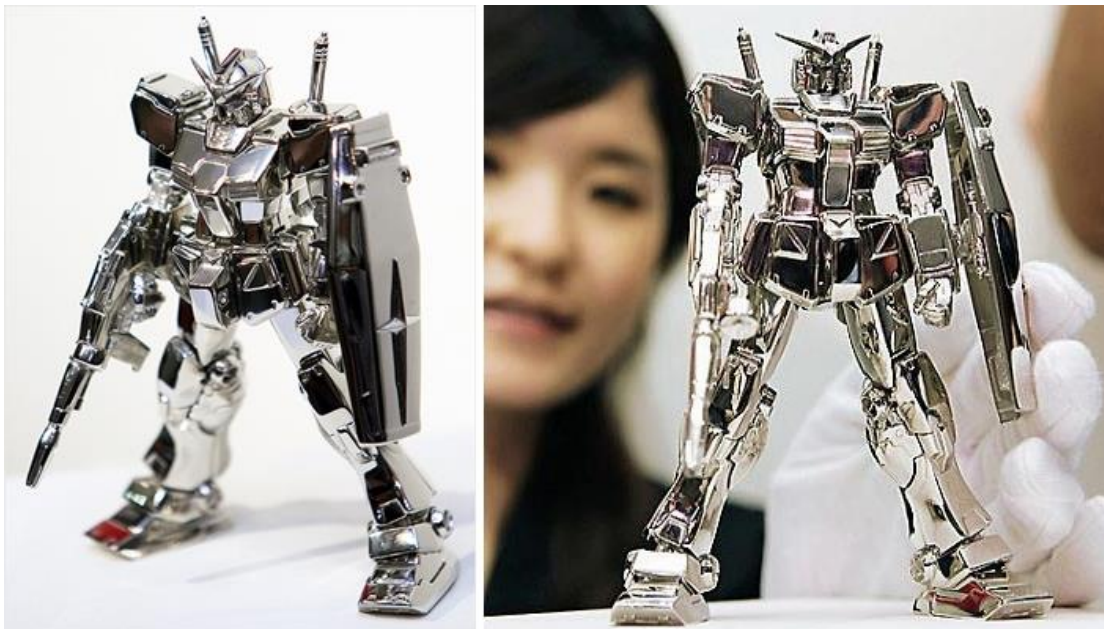
Pripravila: Erika Moravčíková, 7.B.

5 NAJDRAHŠÍCH ZBYTOČNOSTÍ, KTORÉ V ŽIVOTE NEBUDETE POTREBOVAŤ - ZAUJÍMAVOSTI

To, že je niečo extrémne drahé, žiaľ vo väčšine prípadov znamená, že je to hlavne nepotrebné a úplne zbytočné. Ľudská márnosť vládne svetom a tak prichádzame s rebríčkom toho najdrahšieho a zároveň najmenej potrebného z oblasti luxusu. Tentoraz rebríček "NAJ" vecí nezoradíme podľa ceny, ale podľa ich stupňa zbytočnosti.

5. Najdrahšia hračka na svete: Gundam – \$41,000 dolárov

Táto 13 cm vysoká miniatúra japonského animovaného hrdinu je vyrobená z čistej platiny o váhe 1400 gramov. Figúrka vznikla na základe spolupráce japonského klenotníctva Ginza Tanaka a výrobcu hračiek Bandai Co.

4. Najdrahšia pizza na svete: Louis XIII – \$12,000 dolárov

Táto najdrahšia pizza sa vyznačuje hlavne tým, že cesto na jej prípravu musí byť odležané 72 hodín. Chuť najdrahšej pizze sveta dodávajú tri druhy kaviáru, Bufala mozzarella, homáre z Nórska a zrnká ružovej austrálskej morskej soli z rieky Murray.

3. Oficiálne najdrahší televízor na svete: Yalos Diamond LCD TV – \$130,000 dolárov

Väčšina ľudí si TV vyberá podľa parametrov, no pri najdrahšom televízore na svete počítame diamanty. Yalos Diamond ma rám osadený diamantmi o váhe 20 karátov a časti televízora sú pozlátene bielym zlatom.

2. Najdrahšia kriketová loptička na svete – \$68,000 dolárov

Loptičky sú vlastne dve. Boli vyrobené spoločnosťou Gitanjali Gems Limited ako ocenenie svetového kriketového turnaja, ktorý sa konal v roku 2007. Každá diamantová guľa je zdobená 5728 diamantmi.

1. Najdrahšie čajové vrecúško na svete – \$14,000 dolárov

Toto čajové vrecúško bolo vyrobené klenotníctvom Boodles, na počesť 75. narodenín britskej spoločnosti PG Tips a pri jeho výrobe, bolo použitých 280 diamantov.

Pripravil: Zalan Pavlik, 7.B

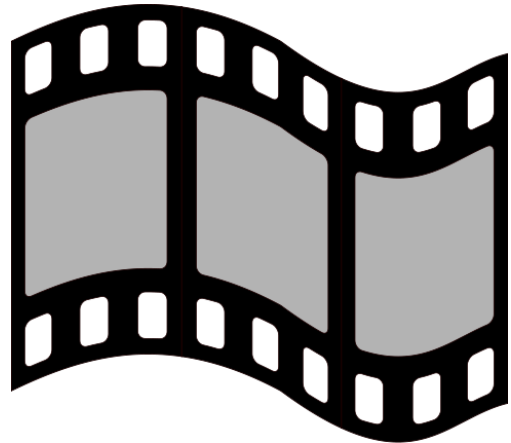

Moja obľúbená postava

Koláčo - v tomto filme som záporák. Ide o to, že na zemi je hlad. A jedna dobrá víla dáva ľuďom jedlo a potom je tu zlý Koláčo, ktorý všetkých vyjedá. Takže Koláčo vyzerá asi ako Darth Vader zo Star Wars, má čiernu helmu (vedro), čiernu mikinu, dlhú čiernu sukňu a čierne topánky. A inak vyzeral ako ja 9-ročný.

Koláčo vedel hýbať predmetmi, ale nedokázal sa odčarovať preč, ale ani mu to nebolo treba, keďže mal obrovskú vesmírnu loď. Robil ľuďom zle, lebo sa chcel najesť, nie od hladu, ale od chuti. Nebál sa kvôli jedlu zabíjať. Hlas nemal, keďže tento film bol natočený s foťákom a potom sa fotky dali dokopy v počítači. Film mal zvuk (hudbu), ale nebol dabovaný. Čarovná víla vyzerala ako Afroameričan v búrke - strapaté vlasy, žltý pršiplášť, nohavice a topánky - tiež nehovorila nič. Víla mala čarovné vlastnosti - vedela sa pričarovať a odčarovať, pričarovať jedlo, poháre, taniere, pitie.

Okrem víly a Koláča boli vo filme ešte teta, druhá teta, babka, dedko, ujo, druhý ujo. Koláčo sa víle nikdy zoči voči nepostavil.

Pripravil: Oliver Šteiner 7.C

Zasmejte sa s BukoVINKAMI

Pračlovek vyčíta svojmu synovi známky z vysvedčení.

- „Tú trojku z lovu chápem, si malý, ale ako môžeš mať štvorku z dejepisu, keď má len jednu stranu!“

Môj pes mi normálne zožral vysvedčenie."

- „Ty jo, čo si mu za to urobil?“

- „Tie najlepšie rezne!“

Otecko si s otvorenou pusou prezerá vysvedčenie svojho syna a on hovorí:

- „Chcel si vidieť samé jednotky, tak som si požičal vysvedčenie od kamaráta.“

„Tak čo, aké máš vízo?“

- „Super, mám samé jednotky.“

- „Tak to je husté, to si sa asi celý rok len učil, že?“

- „Si blázon? Mám novú tlačiareň.“

Malý Janko vyčíta učiteľovi, že tú päťku sa v žiadnom prípade nezaslúžil.

- „To ja viem Janko, ale horšiu známku mi školský zákon nedovoľuje.“

Pripravil: Matej Švikruha, redakčná rada

Zlaňovania

Prvé jarné zlaňovanie KST Apollo

V nedeľu 8. apríla sme boli nad Zochovou chatou na Troch jazdcoch. Liezli sme na malom “zlaňáku” (ľahká lezecká stena pre začiatočníkov), ale niektorí si trúfli aj na veľký(skalný previs pre pokročilých). Ja som sa rozliezol na malom, ale neskôr som si trúfol aj na ten veľký. Zo začiatku som sa trochu bál, ale potom to bolo super. Na obed sme si uvarili guláš, vlastne dva lebo jeden pre všetkých nestačil.

Prvé jarné zlaňovanie Vertigo

V sobotu 21. apríla sme boli nad Modrou na Medvedích skalách. Po ceste na miesto sme čistili les. Volalo sa to zlaňovanie, ale vôbec sme tam nezlaňovali. To ale neznamená, že nebola zábava. Zaliezli sme si na skalných stenách (je to úplne iné než vnútri vo Vertigu na umelých stenách). Chodili sme po slackline (“poprechádzali sa po lane”). Tiež tam bola stará baňa, v ktorej bol príjemný chládok. Vstupovalo sa do nej ale otvorom o rozmeroch asi 50x50cm. Našli sme veľa chodieb a dokonca úplne hlboko v nej bola aj keška. Kešku sme našli aj v chodbe na dne diery, do ktorej sme sa s kamarátom spustili. Na obed sme si opiekli špekačky.

Ja na malom “zlaňáku”(istený prúsikom) – Ondrej Matkovčín, 7.A

Bez komentára

Autor: Barbora Belošicová, 7.A – Západ Slnka v DNV.